

Biskop Atle Sommerfeldt:

Et forslag for økt anstendighet

Fredriksstad Blad kunne mandag 18.8 melde om en skikkelig gladnyhet for alle mennesker som har behov for beskyttelse fra forfølgelse: Rådmannen i Fredrikstad foreslår å doble antallet flyktninger som kommunen vil bosette i 2015. Med dette oppfyller rådmannen det antall bosettinger staten ved Integrerings og Mangfoldsdirektoratet (IMDI) har anmodet Fredrikstad kommune om (tallet er for øvrig justert i forhold til kapasitet siden det forholdsmessige tallet utfra folketallet er enda 50 % høyere).

Det dreier seg ikke om mange mennesker, godt under 10 % av den forventede befolkningsøkningen – rundt 100 personer. Dette handler om mennesker som under Norges restriktive lovgivning og praksis har fått akseptert at de har et beskyttelsesbehov. Disse menneskene kommer fra land som Somalia, Eritrea, Syria, Afghanistan, Sudan og Nigeria. Alle som leser aviser eller ser på nyheter skjønner at dette er mennesker som trenger beskyttelse. De er flyktninger etter internasjonal rett. Norge er grigsgrendt bosatt og har svært solid økonomi. Det er komplett uforståelig for de fleste nordmenn, og for de aller fleste utenfor Norge, at ikke vi skal være i stand til å oppfylle staters humanitære forpliktelser. Rådmannens forslag uttrykker viljen til å være en anstendig by. Det regner jeg med at de folkevalgte følger opp.

I årets nyttårstale påpekte jeg at kommunene i Borg bispedømme (Østfold og Akershus minus Asker og Bærum) i 2013 økte bosetningen av flyktninger fra 60 til 64 % av anmodningen fra staten. Det var gledelig, men også langt igjen til 100 %. I mellomtiden sitter det hundrevis av mennesker og venter i mottak i Borg bispedømme. Under bispevisitasen i Hobøl i juni snakket jeg med flere av dem i løpet av et festmåltid de hadde laget i stand. En av dem hadde laget en svært bevegende filmsnutt med takk til Norge som ga dem mulighet til et nytt liv.

Så sant bystyret følger rådmannens forslag, vil Fredrikstads beslutning være et gjennombrudd i kommune-Norge for den nødvendige endringen flertallet av landets kommuner må gjøre for at Norge skal oppfylle helt elementære forpliktelser det internasjonale samfunnet har fastsatt. Bosettingen vil bety at mennesker på flukt fra forfølgelse, krig og nød kan begynne å finne tilbake til et normalt liv og kan bruke sin energi og sin kompetanse på å skape en fremtid og kan begynne å bidra til å utvikle og forbedre det norske samfunnet. Det er muligheter vi skal være glad for.